

PRÆFATIO

sanguine abstergendam, & vitæ dispendio amolendam neget, aut id fieri publica intercessione vetet? hoc vero ita inuicte, & insuperabiliter, à nobis factum agnoscet æquus Lector, vt ex infinitis quæ à D. Thoma & à celebrioribus, atque antiquis Dominicanis depromit, locis, demonstrauerim, nullum sincere relatum, nullum nonnisi præter mentem authorum, prauis interpretationibus corruptum, & pessimâ fide falsatum, & truncatum.

Has corruptelas, omittis quæ latè prosequor toto opere argumentis, vno, eoque breuissimo & iuxta efficacissimo euincam. Nemo nescit in scholasticis disputationibus P. Ferrerii eruditionem, in quibus vitæ partem detriuit, & parem in D. Thomæ scholasticorum Principis, indaganda mente diligentiam. Illi verò duorum supra viginti voluminum D. Thomæ post nocturnam & diurnam lectionem, post acrem inquisitionem, duo tantum reperta sunt loca, & exempla, quibus fauere visus est S. Doctor, opinionibus pro libertate contra legem stantibus; & Amadæo non solum fide, sed etiam eruditione in scholasticis illi minime comparando, credemus infinita depromenti? Nonne vides, erudite Lector, cum prætermittenda sint à diligentissimo, & sincerissimo scriptore, quod nihil ad causam facerent, fuisse ab Amadæo falsata?

Quis vero Amadæus sit, ex vero nomine, cuius etiam instituti, licet toto opere variis coniecturis tentarim, & me affecutum crediderim, eum esse Petrum à Clausâ valle; ab ea tamen nunc opinione longe absum, nec velim meis

